

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

§ 2

I lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret senest ved § 3 i lov nr. 280 af 25. april 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Udlevering af personer til Finland, Island, Norge eller Sverige til afsoning af frihedsstraf i medfør af § 5 kan kun ske på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 6 a, udleveres videre til tredjeland for nogen før udleveringen begået strafbar handling.
- 2) Den udleverede må ikke drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken den pågældende her i landet er dømt eller frifundet.
- 3) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 6 a, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken tiltale er frafaldet her i landet.
- 4) Den udleverede må, hvis den pågældende er dansk statsborger, ikke drages til ansvar for nogen anden før udleveringen begået strafbar handling end den, udlevering er sket for, medmindre
 - a) justitsministeren tillader det, jf. § 6 a,
 - b) den pågældende selv i et retsmøde meddeler samtykke dertil,
 - c) den pågældende, uanset at vedkommende i en måned uhindret har kunnet forlade det land, hvortil udlevering er sket, har undladt dette, eller
 - d) den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 5) Den udleverede må kun under betingelserne i nr. 4, litra a-d, og såfremt vedkommende ikke er dansk statsborger, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået handling, der udgør en politisk lovovertrædelse, for hvilken den pågældende ikke er udleveret.

Stk. 2. I øvrigt kan der til udleveringen knyttes sådanne vilkår, som skønnes hensigtsmæssige.«

2. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Tilladelse efter § 6 kan kun meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted til vedkommende land.

Bestemmelsen i § 19 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Begæring om tilladelse efter § 6 skal indeholde oplysning om tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser. I begæringen skal endvidere være angivet, om den udleverede ønsker lovligheden af en eventuel tilladelse prøvet ved domstolene i overensstemmelse med § 19.«

§ 3

I lov nr. 498 af 23. december 1970 om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling, som ændret ved § 24 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 8 affattes således:

»§ 8. Udlevering kan kun ske på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 8 a, udleveres videre til tredjeland for nogen før udleveringen begået strafbar handling.
- 2) Den udleverede må ikke drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken den pågældende her i landet er dømt eller frifundet.
- 3) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 8 a, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken tiltale er frafaldet her i landet.
- 4) Den udleverede må, hvis den pågældende er dansk statsborger, ikke drages til ansvar for nogen anden før udleveringen begået strafbar handling end den, udlevering er sket for, medmindre
 - a) justitsministeren tillader det, jf. § 8 a,
 - b) den pågældende selv i et retsmøde meddeler samtykke dertil,
 - c) den pågældende, uanset at vedkommende i en måned uhindret har kunnet forlade det land, hvortil udlevering er sket, har undladt dette, eller
 - d) den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 5) Den udleverede må kun under betingelserne i nr. 4, a-d, og såfremt vedkommende ikke er dansk statsborger, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået handling, der